

LETO 2020 JE LETO, KI NAS JE SPREMENILO.

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

Leto 2020 je leto korenitih sprememb. Čeprav so novice o novem virusu iz Wuhana na Kitajskem, prihajale že decembra 2019, nobeden od nas ni pričakoval takšnih učinkov Corone na naše življenje. Večino regij in generacij sveta je to leto doživelo drugače, kot smo pričakovali na dan Novega leta 2020. Razvoja in poteka bolezni, ki ohranja v napetosti ves svet, si nismo mogli predstavljati. Še v letu 2017 je Yuval Noah Herari, govoril o prihodnosti človeštva, v kateri bomo obvladali vojne, bolezni in lakoto. <https://www.spiegel.de/spiegel/zukunft-des-menschen-yuval-noah-herari-ueber-den-homo-deus-a-1139641.html> Tudi glede Corona virusa najverjetneje mislimo, da bomo kmalu na točki, ko bomo imeli bolezen pod nadzorom. Vseeno so meseci strogega držanja pravil, predpisov in nenehne previdnosti, naredili svoje. Manj načrtovanj, manj izmenjav, manj stikov, nepredvidljivost in negotovost. Tesnoba nam je korak za korakom, sama „zlezla pod kožo.“

Naravnajmo in odprimo srce k sočloveku. Vprašajmo se o tem, če smo pred Bogom naredili dovolj ali pa smo se letos naučili samo to, kako se organizira videokonferenco? Ali morda v tem času, ko se z ljudmi običajno vidimo le s pomočjo kamer in zaslonov, ne pa tudi osebno, tako kot smo se z njimi srečevali prej, v nas raste obojestranski interes za bližnjega in za več medsebojne bližine? Morda šele sedaj dojemamo, da pristna človeška bližina, lahko izvira le iz predhodne notranje naravnosti k bližnjemu in zanj odprto srce, brez pogojev. To sta temelja za vsak pristen medčloveški stik.

Priložnost za lastni napredek. Nenehno odkrivamo nove zmožnosti tehnike, toda še bolj čutimo to, kar je v nas praznega. Vznemirjajo nas naša skrita vprašanja in stiske. Ali bi ob tem, ko gledamo nazaj v leto 2020, lahko napisali tudi zgodbo o svoji osebni rasti in o tem, kako je v nas zrasel notranji človek? Morda pa vseeno čutimo, da je v teh mesecih postala naša molitev preprostejša in globlja in smo iz prejšnje notranje negotovosti, naredili zavesten skok k večjemu zaupanju v Boga.

LOČEVANJE ZRNJA IN PLEV. Že nekaj časa, mi ne da miru odlomek iz pisma Hebrejcem. Apostol Pavel se sklicuje na dosedanja Božja razodetja, v katerih Bog človeštvo govori s pomočjo simbolike. Na primer v: „... *plamenečemu ognju, mraku, temi, viharju, donenju trobente, glasu besed, ... strahu in trepetu* ...“ *Heb 12, 18-19.21* Vse to je zanj postalo nepomembno spričo razodetja, kaj vse nam je podarjeno v Jezusu, posredniku Nove zaveze. Njegovo delo Odrešenja je močnejše, kot vsa krivda človeštva. Božji posegi povzročijo, da se podre in sesuje človekova samovolja. Bog posega z namenom, da človek spet najde Njega, ki je njegov Vsemogočni Stvarnik. Pavel povzame: *26 Njegov glas je takrat stresel zemljo, zdaj pa je dal obljubo in rekel: Še enkrat bom stresel, pa ne le zemljo, temveč tudi nebo. 27 Še enkrat pomeni predstavitev tega, kar se kot ustvarjeno lahko zamaje, da bi ostalo to, kar se ne maje.* *Heb 12, 26-27*

Preskušnje so za nas trenutki resnice. Kristjani lahko v pretresih, ki jih doživljamo, iščemo in najdemo svojo oporo v Bogu. Meni predstavljajo vzgibe rasti tudi vprašanja, ki se porajajo z našim ustanoviteljem patrom Kentenichom. Ob dogajanju zadnjih mesecev v zvezi z njim, mi je „pod kožo zlezla“ misel: „*Kako naj se ob vsem tem, identificiram s Schönstatom?*“ Ali je to, kar nam je zapustil pater Kentenich s svojo trdno vero, besedo in zgledom, verodostojno in posnemanja vredno? Kako dobro poznam njegovo sporočilo, ki je v razglašanju slave in veličine Božje Matere? Ali je to kar o Schönstattu vem in to kar sem o tem gibanju doslej slišal, postalo moje prepričanje? Razlage novoodkritih dokumentov iz vatikanskih arhivov, terjajo svoj čas. Moja lastna nestrpnost, razkriva težo in pomen teh vprašanj za moje življenje. Verodostojnost in dvom, imata različna izvora. Zdaj ne smemo dvomiti, ampak zaupati našim izkušnjam in lastni intuiciji. Preskušnje nas postavijo točno na temelje naše vere ali nevere. Ob tem privrejo na površje tudi naši dvomi in nerešena vprašanja.

OSEBNO VERO GRADIMO V OBČESTVIH. Naša notranja pot vere je za vsakega med nami zelo osebna. Vendar po tej poti, nihče ne hodi popolnoma sam. To je nemogoče. Samo v občestvih, sožitju, soočenjih in ob pomoči povratnih informacij, lahko vera postane moja osebna vera. Impresivno je, kako je v mesecih zaznamovanih z Corono, skupna molitev našla nove oblike izražanja, preko vseh nacionalnih in verskih meja. Skupna naravnost na Boga in naravnost na to „*kar ni mogoče omajati*“ je po Pavlovih besedah, pomembna kot pričevanje in za medsebojno utrditev.

Zaupajmo v Gospoda. Kadar ponoči vozite avtomobil veste, da ne smete gledati v žarometov nasproti vozečih vozil. To je lahko smrtno nevarno. Kadar nas nasprotne luči vseeno zaslepijo, hitro pogledamo desno, na rob ceste. Čez dan je orientacija na cesti veliko boljša. Ponoči pa nam dajejo pravo gotovost odsevnik na robu ceste. V stresnih situacijah, ko se nam obzorje stemni, moramo svoj pogled še odločneje usmeriti na Boga. „*Duše pravičnih pa so v Božji roki in nobeno trpljenje jih ne bo doletelo.*“ *Mdr 3, 1* Te besede iz knjige Modrosti, so hkrati naša prošnja in tolažba.

Dialog in odprt pogovor. Zlasti glede odprtih vprašanj okrog Kentenicha in Schönstatta, potrebujemo temeljito raziskavo in medsebojni pogovor. Prav tako so nujni tudi konstruktivna kritika, medsebojno poslušanje in odprtost. Strahovi pred resnico, pred javnim mnenjem ali pred lastno negotovostjo, so bolj podobni slepečim reflektorjem na nočni vožnji. Rob ceste, ki nam na nočni vožnji daje orientacijo in občutek varnosti je v naših trenutnih razmerah naše prepričanje, da želi Bog od našega gibanja in osebno od vsakega od nas, da pogumno naredimo korak naprej, morda še celo več.

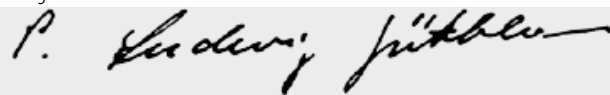
BOŽIČ 2020. BO BOŽIČ, KI SI GA BOMO ZAPOMNILI. Veliko bolj, kot v minulih letih, se letos zavedam, kako zelo ogrožena in polna nevarnosti je bila pot Božjega Sina, do nas ljudi. Sveto pismo ne pušča dvoma, da so pretresi, preganjanje in nasprotovanja, spremljali Jezusovo življenje že od samega začetka.

Praznujmo Božič s pastirji, tremi modrimi, Jožefom in Marijo. Vprašajmo se, če bomo tudi ob letošnjem praznovanju Božiča, kot je te dni prišlo že v navado, govorili o tem, česa letos zaradi Corone ni mogoče, kaj sodi k praznovanju pravega Božiča, kaj je tokrat prepovedano, Upati je, da bomo letos odkrili Božič, kot ga nismo še nikoli prej? Morda se bomo nekoč v prihodnosti spomnili, da smo v letu 2020, skrivnost Božiča praznovali preprosteje in z globljo vero. Da smo rojstvo Odrešenika, praznovali s pravo otroško vero in z večjim hrepenenjem. Da smo tako, kot pastirji in trije modri, s hvaležnostjo in v začudenju, našli Dete z Materjo Marijo. Da smo z Njo, vsi skupaj padli pred Otroka na kolena, ga molili in počastili.

Voščilo za Božič! Letos vsem želim Božič, o katerem bomo lahko pričevali, da se nas je z njim dotaknil pogled neomajne ljubezni našega Boga. Skupaj s toplimi pozdravi iz Schönstatta, vam želim obilo veselja in neskajjenega zaupanja v Novorojenega!

Prisrčno Vas pozdravljam in želim, da ostanemo povezani v Zavezi ljubezni!

Vaš brat, p. Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

Slika na naslovni strani AKTUALNO - uvodnik: <https://cutt.ly/9hWEovg>

<https://cutt.ly/9hWEovg>